

Wefelicž ko jara zemny,
Jako Jeho rjeschnizny.

2. Schaf tym bohim hošbjam drohim
Je njete wotpuszczene tu,
Wskaty dzjeri w dobrym mjeri
Wobstajnu mjecz khowanku. *

* Cant. 2. v. 14.

4. O khowanka, woku ranka!
Ty by moja, moja by:
Schtož mam wedzić, rjeka bedzić
We tej boknej khowanzny.

32.

Ach moj Jesusto najlubšchi!
Tvoj bok to tožko je
Sa twoje rjeschne wacziczki,
To budže ryczane,
Spjewane, rate, myšlene,
A sbožniško pak sacžute,
Kač derje ko we boku spi,
Džač, droha rana, tči!

33.

Ach to je nam wefelje,
A Dnž my spominamy,
So my boka rostoc je
Sa pošianczko mamy.

34. Tam,